

Tüzet gyújtani

Az aranylakodalmát ünneplő idős házaspárral családja mond hálát a jó Istennek a szentmise keretében.

Az ünnepi vacsora közben az unokák kérdezgetik nagymamájukat a hosszú és békés házasság titkáról. Talán azért mutatnak ilyen nagy érdeklődést a téma iránt, mert már itt az ideje, hogy ők is elkötelezzék magukat. Akik 50 évet kibírnak egymással boldogságban, azok már biztosan tudnak valamit. Kiderül, hogy Karcsi bácsi nem volt mindig olyan nyugodt, mint mostanában, fiatalon igencsak lobbanékony volt a természete és nem sokat gondolkodott, amikor a feleségének meg akarta mondani valamiről a véleményét. Az évek során sokat változott, egyre kevesebbet járt el hazulról a barátaival, s egyre többet volt odahaza. Bori néni mosolyogva árulta el titkát az unokáknak: tudjátok, amelyik tüzre nem tesznek, az kialszik egy idő után. Amelyikre meg folyton csak pakolják a fát, az nagyon sokáig fog égni. Én mindig tudtam, hogy a harag, az indulat tüzére nem szabad fát tenni. És lassan kialudt ez a tűz. A szeretet, a türelem, a ragaszkodás, a gondoskodás tüzére pedig mindig tettem

egy darabot, nem is aludt ki soha. A boldog házasságra és boldog keresztény életre egyaránt igaz ez a megállapítás.

Jézus mondja a mai vasárnap evangéliumában: „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön. Mi mást akarnék, mint hogy lánggra lobbanjon.” Milyen tüzre gondolt a mi Urunk? Kis bölcsességgel könnyen kitalálhatjuk. Ő a hit lángoló szívű képviselőivé akar minket tenni, a remény lángját szeretné fellobbantani, a szeretet tüzét akarja meggyújtani bennünk. Isten meggyújtja bennünk ezeket a tüzeket, de nekünk kell gondoskodnunk arról, hogy szüntelenül égjen.

Az Isten iránti szeretet tüze

Urunk, Jézus Krisztus! Tanításod elkerülhetetlen módon szembeállítja egymással a jót és a rosszat, az igazságot és a hazugságot, az igazságosságot és az igazságtalanságot, a békét és az erőszakot, a benned hívőket és a veled szembe fordulókat.

Segíts minket, hogy mindig a te oldaladon álljunk és kitaratsunk melletted! Te az Isten iránti szeretet tüzét akarod meggyújtani, felszítani bennünk, hogy ez a tűz megtisztítson minket. Ez jelzi számunkra, hogy Isten minket is kiválasztott, nekünk is szeretné megmutatni önmagát, hogy megismerjük őt és szeretetét. Urunk, gyújtsd meg bennünk az Isten iránti szeretet tüzét!

A tűz jelképe

Tüzet általában nem azért szokás gyújtani, hogy világítson. A régi időkben voltak jelzőtüzek, és tűz égett a világítótoronyokban.

Ezekben az esetekben a tűz messziről látható fénye volt a fontos, amely valamilyen üzenetet hordozott, felhívta a figyelmet a veszélyre vagy mutatta a helyes útirányt. Ennél sokkal gyakrabban gyújtanak tüzet azért, hogy meleget adjon, s melege betöltse a házat, az ember életerét. A tűz éget és tisztít. Ezért a Bibliában sokszor szerepel, mint az ítélet jelképe. Az isteni ítélet megtisztítja, megújítja az embereket, a gonoszokat viszont megsemmisíti, elégeti. A tűz megszabadítja a vasat, az aranyat vagy más fémeket a salaktól, a szennyeződésektől. Isten is megtisztítja az ember lelkét, megszabadítja a szennytől, a bűntől, s ez a megtisztítás lelki megújulást hoz. A tűz, Isten tanításának és bölcsességének tüze elválasztja az igazságot a tévedéstől, mert nem képes és nem is akarja megsemmisíteni a szilárd igazságot, de a tévedések, a hamis dolgok nem bírják égető erejét és semmivé válnak.

Érdemes felidézni, hogy a Biblia világában a tűz Isten jelenlétének jele, gondoljunk csak az égő, de el nem égő csipkebokorra, amelynek lángjában Isten megjelent Mózesnek. De templomaink örökmécsese, amely a régebbi időkben nem elektromos lámpa volt, hanem egy lánggal égő mécses, szintén Isten jelenlétére emlékeztet minket, aki immár nem a tűzben, hanem az Oltáriszentségben van jelen. Vajon ég-e bennem Isten jelenlétének tüze?

Évközi 20.
vasárnap

Jer 38,4-6. 8-10
Zsid 12,1-4
Lk 12,49-53

Szűz Mária
menybevétele

Jel 11,19; 12,1-6a.10
1Kor 15,20-27
Lk 1,39-56

Kedd

Ez 28,1-10
Mt 19,23-30

Szerda

Ez 34,1-11
Mt 20,1-16a

Csütörtök

Ez 36,23-28
Mt 22,1-14

Péntek

Ez 37,1-14
Mt 22,34-40

Szombat, Szent
István király

Péld 4,10-15.18-27
Ef 4,17-24
Mt 7,24-29

Évközi 21.
vasárnap

Iz 66,18-21
Zsid 12,5-7. 11-13
Lk 13,22-30